

РЕШЕНИЕ

№ 4040

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2418** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Б. Ф., гражданин на И., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], [улица] „Б“, чрез адв. В. С. срещу решение № ВР-6 / 18.02.2021 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет(ДАБ-МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № 18085/ 07.10.2020 г.на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспореното решение е постановено в противоречие с указанията дадени с Решение №489 от 29.01.2021г. постановено по адм.д. № 11198/2020г.по негова жалба срещу решение от 26.10.2020г. на интервюиращ орган на ДАБ, с което последващата молба за закрила не е допусната до производство. Посочва се, че с последващата молба за закрила чужденецът е представил нови писмени доказателства,установяващи нови факти по смисъла на чл.13,ал.2 ЗУБ , касаещи личното му положение, които не са кредитирани от административния орган.Твърди се, че с тези доказателства е доказана промяната на религиозните му убеждения и неговата принадлежност към Религиозната организация „Свидетелите на Й.“ от 10 май 2020г. Иска се от съда да

отмени оспореното решение и да постанови решение с което да допусне молбата за закрила на жалбоподателя .Оспорването се поддържа в открито заседание лично от жалбоподателя и от адв. С. .Не се претендират разноски.Представя писмени бележки.

Ответникът – интервюиращ орган към ДАБ ,чрез юрк. П. оспорва основателността на жалбата. Заявява, че представените доказателства са обсъдени от административния орган и същите не установяват нови обстоятелства от значение за бежанската история на чужденеца.Подробно излага доводите си в писмени бележки Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура ,редовно уведомена не се представлява.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път Б. Ф., гражданин на И., е поискал закрила с молба, вх. № 882 от 01.03.2016 г. на РПЦ – С..

С Решение № 4461/20.06.2016 година председателя на ДАБ към МС на РБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. Чужденецът е обжалвал административния акт. С решение № 4459/28.06.2019 г., постановено по адм. дело № 6730/2016 г. по описа на Административен съд София-град оспорването е отхвърлено. С решение № 8752/02.07.2020 ,постановено от Върховния административен съд по адм. дело № 9637/2019 година е оставено в сила решението на АССГ.

На 07.10.2020 година оспорващият депозирал молба за международна закрила рег. № УП 18085 на ДАБ, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, към която приложил писмени доказателства : писмо от К. на С. английска конгрегация на „Свидетели на Й.“от 13.08.2020г.;Доклад на Държавния департамент на С. за спазването на религиозните свободи в И. за 2019г.;Доклад за състоянието на човешките права в И. на А. интернешънъл за 2019г. Въз основа на подадената молба молителят е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност –кюрд,вероизповедание –протестант, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. С протокол рег. № 18085/07.10.2020г. чужденецът е уведомен чрез упълномощения адвокат,за задълженията си ,съгласно чл.76б от ЗУБ,да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства,свързани с последващата му молба.

С решение № ВР -15/26.10.2020г. на интервюиращ орган в РПЦ –С. отдел „ПМЗ-Военна рампа“ ДАБ-МС ,последващата молба на иранския гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Това решение е обявено за нищожно с решение на АССГ № 489 от 29.01.2021г.постановено по адм.д. № 11198/2020 по описа на АССГ, като съдът е констатирал наличието на основание по чл.146 т.1 АПК- липса на компетентност на издателя на акта и е върнал личното дело на Б. Ф. на интервюиращ орган на ДАБ-МС за ново разглеждане на подадената от чужденеца на 07.10.2020г. последваща молба за международна закрила .

С оспореното в настоящото производство решение № ВР -6 от 18.02.2021г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС молбата на Б. Ф., с рег.№18085/07.10.2020г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е обсъдил представените от чужденеца писмени доказателства с молбата и е изложил мотиви,че те сочат обстоятелство, че молителя

отново е променил религиозната си принадлежност, което е видно от писмо от координатора Л. Р. на С. английска конгрегация на „Свидетелите на Й.“ от 13.08.2020г. ,но това не представлява ново обстоятелство или новоузнато такова по отношение личното положение на Б. Ф.. Приел е, че молителят е станал член на А. Конгрегация –С. на „Свидетелите на Й.“ през месец май 2020г., но съгласно съдържанието на писмото от Л. Р. жалбоподателят е „бил във връзка със „Свидетелите на Й.“ от няколко години“,за което обстоятелство обаче същият не е навел твърдения нито пред ДАБ, нито пред АССГ или пред Върховния административен съд. Приел е, че жалбоподателят се е снабдил с този частен свидетелстващ документ едва и веднага след като Върховният административен съд на 02.07.2020г. е отхвърлил касационната му жалба срещу отказа за предоставяне на международна закрила по преходна молба за закрила.Изложил е мотиви относими към цялостното отношение на Б. Ф. в приключилото преходно административно производство, обсъдена е и приложената справка № МД -428/13.08.2020г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС . Решението е връчено на оспорващия на 22.03.2021г. лично с участието на преводач . В хода на настоящото съдебно производство са приети писмени доказателства,в превод и оригинал представени от жалбоподателя и ответника като следва : писмо от 13.08.2020г. на Л. Р., координатор на сбор С. -А. на „Свидетелите на Й.“,писмени свидетелства от 02.09.2020г. на К. С., на Х. Ове Н. от 01.09.2020г., на Само Ф. без дата, становище на Л. Р. относно жалбоподателя от 30 октомври 2020г.,становище от Л. Ч. от 02.09.2020г., свидетелство от А. Н. от 30.08.2020г.; извлечение от доклад на министерство на вътрешните работи на О. кралство -Политика за страната и информация бележка –И. -Християни и лица приели християнството от май 2019г.; препис- извлечение от годишен доклад на А. И. за И. 2018г.; препис –извлечение от доклад на Общото събрание на ООН за положението на правата на човека в Ислямска република И. от 18.07.2019г.; препис - извлечение от Годишен доклад на американската комисия по международната религиозна свобода за И.; писмено свидетелство от Р. С., президент на П. библейско и трактатно дружество „Стражева кула“ от 03.02.2021г. за положението на Свидетелите на Й. в И.; Справка вх. № МД-72 от 05.02.2021г. на Дирекция „Международна дейност“ ИР И.,съставена на базата на внимателно подбрани и публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в края на документа.

По делото са разпитани свидетелите К. С. и Л. Р.. Свидетелят К. С. заяви, че познава от 2019г. жалбоподателя, той познавал Б. и живеел според библейските стандарти, редовно присъствал на събранията на „свидетелите на Й.“, които се провеждали два пъти седмично , свидетелят, в А. имал приятели от И., които му разказвали колко е опасно човек да е свидетел на Й. в И..Жалбоподателят му е споменавал само, че там е опасно за него.

Свидетелят Л. Р. заяви, че познава жалбоподателя от четири години ,по точно от м. май 2017г.,помагал му да изучава Б., знае че Б. Ф. е покръстен през май 2020г., определи жалбоподателя като почтен човек, помагач и преподавач Б. на други хора на лекции и църковни събрания, който не употребява алкохол ,цигари и наркотици и говори български, потвърди, че писмено е свидетелствал за жалбоподателя с декларация от 13.08.2020г., знае, че жалбоподателя през периода на познанството им е бил в затвора, но не помни точно кога е било това.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – З. С., старши експерт в РПЦ – С., определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД 05-788/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Преписката не съдържа, а по делото не са посочени доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл. 23, ал. 1 ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Б. Ф. не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ. Следователно, процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, като разполага с компетентност да прецени допустимостта на последващата молба въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю. Административният орган следва да прецени дали чужденецът се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. ”г” от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

Оспореното решение е издадено след проведена процедура по реда на чл. 76б от ЗУБ, като интервюиращият орган е приел, че последващата молба за закрила е недопустима, тъй като чужденецът не се е позовал на конкретни нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

При издаване на решение № ВР-6/18.02.221 г. не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Представените писмени доказателства от жалбоподателя са обсъдени подробно. Неоснователно е и оплакването на жалбоподателя че административният орган при новото разглеждане на последващата молба от 07.10.2020г. не е изпълнил указанията на съда, дадени с решение № 489 от 29.01.2021г. Това е така защото, със съдебно решение, оспореното Решение № ВР-15/26.10.2020г. на интервюиращия орган е отменено на основание по чл.146,т.1 АПК ,като съдът не се е произнесъл по законосъобразността на акта на всички основания по чл.146АПК.

В случая правилно с обжалваното решение е прието, че депозираната от чужденеца последваща молба за международна закрила е недопустима по смисъла на чл. 76а, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, тъй като в молбата чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Правилно административният орган е ценил доказателствената сила на писмо от 13.08.2020г. на Л. Р., координатор на сбор С. -А.

на „Свидетелите на Й.“ –представен с молбата относно промяната на религиозната му принадлежност на 10.05.2020г., като частен свидетелстващ документ, който не се ползва с материална доказателствена сила , и е направил извод за недопустимост на молбата, като е приел, че с представеното писмено доказателство не се установяват нови или новоузнати обстоятелства от съществено значение за личното положение на оспорващия. От събраните в хода на настоящото съдебното производство писмени доказателства (свидетелства от 02.09.2020г. на К. С., на Х. Ове Н. от 01.09.2020г., на Само Ф. без дата, становище на Л. Р. относно жалбоподателя от 30 октомври 2020г., становище от Л. Ч. от 02.09.2020г., свидетелство от А. Н. от 30.08.2020г.) и гласни доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят още по време на преходното административно и съдебни производства, през 2017 година , е бил във връзка, изучавал е с помощта на свидетеля пастор Л. Р. Б. и е посещавал събрания на християнската деноминация „Свидетелите на Й.“ .

По отношение на приетото от органа, че подаването на процесната последваща молба при тези обстоятелства съставлява злоупотреба с право от страна на жалбоподателя, също следва да бъде споделено. Това е така, доколкото жалбоподателят във всички производства по ЗУБ е задължен да изложи вярно данни за личното си положение и ситуацията в страната му по произход и да представи документите, с които разполага, а в случай, че не може да подкрепи конкретни елементи, относими към предоставянето на международна закрила, чуждият гражданин е следвало да даде задоволителни обяснения за невъзможността, евентуално пропуските си да наведе тези елементи и/или да представи доказателства за тях. Такива обяснения не само не са дадени, но и не могат да се изведат от направените твърдения от жалбоподателя нито по време на първото производство, нито от последващата му молба за закрила, предвид подробно обсъденото ѝ съдържание по-горе. Действително, както е посочено в оспореното решение, в производството по първата молба за закрила, жалбоподателят не е споменал за обстоятелството че още от 2017г. е посещавал събрания и е изучавал християнската деноминация „Свидетелите на Й.“.

Съдът счита, че промененото изповядване на друг клон на християнството не поставя Б. Ф. в положение на лице за което съществува нова необходимост от закрила в република България. Безспорно е установено в хода на приключилото предходно съдебно производство по молбата за международна закрила от 01.03.2016г. на жалбоподателя, че той е бил християнин още към 2009г., когато е живял в страната си по произход ,което обстоятелство е било известно на властите до напускането му през 2012г. По делото не са ангажирани доказателства за съществена промяна по отношение на обстановката в И. спрямо анализиранията в предходното административно и съдебно производство , за да се приеме, че са налице нови обстоятелства относно страната по произход.

След внимателна оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на Б. Ф. до производство за предоставяне на международна закрила, предвид липсата на категорични доказателства за новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Както в хода на административното производство, така и в съдебното такова, не се събраха доказателства за промяна в обстановката в И. от датата на постановяване на предходно решение в производство по искане за предоставяне на международна

закрила. Както беше посочено по-горе неговата религиозна принадлежност е обсъждана в предходни съдебни решения, вкл. и в решенията на АССГ и ВАС, постановени по повод обжалване на издаден в закрилно производство по общия ред административен акт, и това обстоятелство не е ново по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ. Със сила на присъдено нещо е установено между страните, че спрямо Ф. не са осъществени предпоставките както по чл. 8, ал. 1, така и по чл. 9, ал. 1 ЗУБ, а липсата на релевантни нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход изключва допустимостта на подадената последваща молба за закрила.

В процесния случай с недопускане на последващата молба на кандидата до производство за предоставяне на международна закрила, ответникът е постановил един правилен и законосъобразен административен акт. Последното обуславя неоснователност на подадената жалба, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл. 92 ЗУБ, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Ф., гражданин на И., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № ВР-6 / 18.02.2021 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет като неоснователна.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: